Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central, judecător Tatiana Capațina
Dosarul nr. 2r-1133/25
(2-25071270-02-2r-09062025)

D E C I Z I E

23 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Serghei Dimitriu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Adrian Grosu, în interesele SRL „Prad Universal”,

împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 23 mai 2025, prin care s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prad Universal” către SRL „Gameon Trade” și Adrian Savcenco privind încasarea datoriei și penalității contractuale,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 16 mai 2025, SRL „Prad Universal”, prin intermediul avocatului Adrian Grosu, a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Gameon Trade” și Adrian Savcenco, prin care a solicitat încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 16 851,90 lei, a penalităților contractuale în mărime de 12 151,89 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 210,11 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 100 lei.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta SRL „Prad Universal” a solicitat asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale pârâților, inclusiv pe mijloacele bănești ale acestora, în limita valorii acțiunii în valoare totală de 35513,90 lei, până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă.

În motivarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare, reclamanta a indicat, că pârâții s-au eschivat cu rea-credință de la executarea obligațiilor contractuale asumate. Potrivit susținerilor acesteia, conduita pârâtului denotă lipsă de loialitate contractuală, întrucât a acționat în contradicție cu declarațiile și angajamentele asumate anterior, ceea ce exclude posibilitatea unei executări benevole a obligațiilor în viitor.

Reclamanta a subliniat, că pârâtul nu a executat obligația de achitare a chiriei nici după acordarea unui termen suplimentar pentru executare benevolă, fapt ce confirmă caracterul vădit al refuzului de executare. În aceste circumstanțe, există o temere rezonabilă că

pârâtul va continua să se eschiveze de la achitarea sumelor datorate, inclusiv în eventualitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești defavorabile.

Totodată, s-a invocat existența elementului *periculum in mora*, manifestat prin posibilitatea reală a pârâtului de a dispune liber de bunurile și activele pe care le deține, ceea ce ar putea conduce la diminuarea sau înstrăinarea patrimoniului său. În opinia reclamantei, această situație generează un risc iminent și inevitabil privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești și, implicit, afectarea dreptului de proprietate al SRL „Prad Universal".

Reclamanta a mai arătat, că măsura solicitată este în deplină concordanță cu obiectul acțiunii, are un caracter temporar și urmărește exclusiv garantarea executării hotărârii ce ar putea fi pronunțată în cauză. Aplicarea măsurilor asigurătorii este necesară pentru a preveni imposibilitatea recuperării sumelor datorate, inclusiv a cheltuielilor de judecată achitate în prealabil, precum și pentru a evita consecințe ireparabile în ipoteza dispariției sau înstrăinării bunurilor pârâtului.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 23 mai 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată, cererea înaintată de SRL „Prad Universal", reprezentată de avocatul Adrian Grosu, privind asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Prad Universal" către SRL „Gameon Trade" și Adrian Savcenco privind încasarea datoriei și penalității contractuale.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 28 mai 2025 avocatul Adrian Grosu, în interesele SRL „Prad Universal", a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 23 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, partea recurentă a susținut că, în speță, iminența pericolului este demonstrată prin faptul că intimații dețin posibilitatea reală de a dispune liber de activele aflate în patrimoniul lor, existând riscul afectării dreptului de proprietate al SRL „Prad Universal". Din aceste considerente, recurenta apreciază că cererea de aplicare a măsurilor asigurătorii este în concordanță cu obiectul acțiunii și poartă un caracter temporar, fiind destinată exclusiv garantării executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

S-a subliniat, că intimații nu au executat obligația contractuală nici după acordarea unui termen suplimentar de executare benevolă, fapt ce confirmă conduita lor de rea-credință și justifică temerea rezonabilă privind sustragerea de la executarea obligațiilor și pe viitor.

Totodată, recurenta a arătat că măsura de asigurare solicitată se află în deplină concordanță cu obiectul acțiunii, întrucât prin cererea principală se solicită încasarea sumelor datorate. Or, în lipsa aplicării sechestrului, dreptul patrimonial al reclamantului

nu ar putea fi protejat efectiv, existând riscul real al diminuării sau înstrăinării patrimoniului debitorilor.

Recurenta a mai invocat caracterul nemotivat al încheierii primei instanțe, prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, susținând că din cuprinsul acesteia nu rezultă motivele care au stat la baza soluției adoptate, ceea ce împiedică exercitarea efectivă a controlului judiciar în recurs.

În acest sens, s-a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul la un proces echitabil include obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile. Astfel, în cauza Fomin v. Moldova (hotărârea din 11 octombrie 2011), Curtea a reținut că dreptul de a fi ascultat presupune nu doar posibilitatea părților de a prezenta argumente, ci și obligația instanței de a indica motivele pentru care acestea sunt acceptate sau respinse.

De asemenea, în cauza Garcia Ruiz v. Spain (hotărârea din 21 ianuarie 1999), Curtea a statuat că pronunțarea unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile fundamentale ale dreptului la un proces echitabil, instanța fiind obligată să examineze în mod efectiv argumentele esențiale invocate de părți.

În opinia recurentei, prima instanță nu a analizat riscul real de înstrăinare a bunurilor, nu a examinat necesitatea conservării patrimoniului prin aplicarea sechestrului și nu a expus considerentele care au determinat respingerea cererii de asigurare, ceea ce denotă o lipsă de motivare și atrage nelegalitatea încheierii contestate.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost pronunțată la 23 mai 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 28 mai 2025, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de

asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că prin acțiunea înaintată de SRL „Prad Universal” se solicită încasarea solidară din contul SRL „Gameon Trade” și Adrian Savcenco a unei pretinse

datorii în mărime de 16 851,90 lei și penalității contractuale în mărime de 12 151,89 lei, rezultate din contractul de închiriere și/sau vânzare nr.24-101 din 05.09.2024, încheiat cu SRL „Gameon Trade” și contractul de fidejusiune nr. f/24-101 din 05.09.2024 încheiat cu Adrian Savcenco.

Totodată, prin cererea de asigurare a acțiunii, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâților, inclusiv asupra mijloacelor bănești ale acestora, în limita valorii totale a acțiunii de 35 513,90 lei.

Examinând motivele invocate în susținerea cererii de asigurare, Colegiul reține că reclamanta a fundamentat solicitarea în principal pe neexecutarea obligațiilor contractuale de către pârâți și pe presupunerea existenței unui risc de înstrăinare a patrimoniului acestora. Or, simpla neexecutare a obligației contractuale, chiar și după acordarea unui termen suplimentar de executare benevolă, nu constituie prin ea însăși o probă a existenței unui risc real și iminent de zădărnicire a executării hotărârii judecătorești. Măsura asigurătorie nu poate fi dispusă în mod automat în orice litigiu patrimonial, ci doar în situația în care solicitantul face dovada unor circumstanțe concrete care să indice pericolul diminuării sau înstrăinării patrimoniului debitorului.

Colegiul constată că reclamanta nu a prezentat probe pertinente, din care să rezulte că pârâții ar fi inițiat sau ar intenționa să inițieze acte de înstrăinare, grevare sau sustragere a bunurilor din patrimoniu. Invocarea generică a faptului că aceștia „dețin posibilitatea reală de a dispune de bunurile lor” nu este suficientă pentru a demonstra existența elementului *periculum in mora*, întrucât această posibilitate există în mod inerent pentru orice titular al dreptului de proprietate.

În lipsa unor indicii obiective privind riscul concret al imposibilității executării silite, aplicarea sechestrului ar constitui o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al pârâților, nejustificată de circumstanțele cauzei. Măsurile de asigurare au caracter excepțional și nu pot fi transformate într-un mecanism automat de garantare a oricărei creanțe litigioase.

Referitor la susținerea recurentei privind lipsa motivării încheierii primei instanțe, Colegiul reține că instanța de fond a indicat expres temeiurile legale aplicabile și a reținut că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174–177 Cod de procedură civilă, întrucât nu a fost demonstrat riscul real de neexecutare a hotărârii. Exigențele motivării nu presupun un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, ci expunerea considerentelor esențiale care au determinat soluția adoptată.

În acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Garcia Ruiz v. Spain, a statuat că instanțele nu sunt obligate să răspundă în mod detaliat fiecărui argument invocat, fiind suficient ca hotărârea să permită înțelegerea raționamentului adoptat. De asemenea, în cauza Fomin v. Moldova, Curtea a subliniat importanța motivării, însă aceasta trebuie apreciată în funcție de natura actului jurisdicțional și circumstanțele concrete ale cauzei.

În speță, Colegiul apreciază că încheierea contestată conține suficiente elemente pentru a permite exercitarea controlului judiciar și pentru a înțelege motivele respingerii cererii de asigurare, respectiv lipsa probării unui risc real și iminent.

În consecință, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 174-177 Cod de procedură civilă, iar motivele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia încheierii contestate.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea lui Petru Pușcașu cu privire la asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Adrian Grosu, în interesele SRL „Prad Universal" şi a menţine încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 23 mai 2025 cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acțiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Adrian Grosu, în interesele SRL „Prad Universal" .

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 23 mai 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prad Universal" către SRL „Gameon Trade" și Adrian Savcenco privind încasarea datoriei și penalității contractuale.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Serghei
Dimitriu